

Zadeva C-306/20**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča****Datum vložitve:**

9. julij 2020

Predložitveno sodišče:

Administratīvā apgabaltiesa (regionalno upravno sodišče, Latvija)

Datum predložitvene odločbe:

4. junij 2020

Tožeča stranka:

SIA Visma Enterprise

Tožena stranka

Konkurences padome (svet za konkurenco)

Predmet postopka v glavni stvari

Tožba za razglasitev ničnosti, ki jo je latvijska gospodarska družba SIA Visma Enterprise na podlagi nacionalnega konkurenčnega prava vložila pri Administratīvā apgabaltiesa (regionalno upravno sodišče) zoper odločbo Latvijas Republikas Konkurences padome (svet Republike Latvije za konkurenco, v nadaljevanju: svet), s katero ji je bila naložena globa, ker je bilo v pogodbah, ki jih je ta družba sklenila z distributerji njenih proizvodov (dva računovodska programa), določeno zadrževanje oziroma rezervacija odjemalcev za zadevnega distributerja za določeno obdobje (do šestih mesecev) pred sklenitvijo pogodbe o nakupu, torej v času med postopkom prodaje.

Predmet in pravna podlaga za predlog za sprejetje predhodne odločbe

V postopku v glavni stvari, ki se nanaša na notranji položaj države [članice], vendar v katerem je treba uporabiti nacionalna pravila, ki so v bistvu podobna pravilom Unije na področju konkurence, predložitveno sodišče na podlagi člena 267 PDEU prosi za razlago člena 101(1) PDEU ter členov 2 in 4(b) Uredbe št. 330/2010, da bi se ugotovilo:

- ali je treba sporazum med proizvajalcem in distributerji, na podlagi katerega ima distributer, ki je pri proizvajalcu prijavil potencialni posel z odjemalcem, če odjemalec temu ne nasprotuje, v obdobju šestih mesecev od te prijave prednost pri izvedbi postopka prodaje zadevnemu odjemalcu, šteti za omejevalni sporazum;
- ali in pod katerimi pogoji se lahko za tak sporazum uporabijo izjeme, določene v zakonodaji Evropske unije, med drugim tiste v zvezi s sistemi izključne distribucije;
- kakšen pomen imajo lahko v zvezi s tem okoliščine, da (i) sopogodbenikom (distributerjem) ni bila naložena globa, (ii) tržni delež distribucijske mreže ne presega 30 % in (iii) ima odjemalec distributerja pravico nasprotovati tej prednosti, ter druge okoliščine predmeta v postopku v glavni stvari.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je mogoče sporazum med proizvajalcem in distributerji v obravnavani zadevi (v skladu s katerim ima distributer, ki je potencialni posel prijavil, v obdobju 6 (šestih) mesecev od prijave potencialnega posla prednost pri izvedbi postopka prodaje zadevnemu končnemu uporabniku, razen če ta temu nasprotuje), v skladu s pravilno razlago Pogodbe o delovanju Evropske unije šteti za sporazum med podjetji, katerega cilj je preprečevanje, omejevanje ali izkrivljanje konkurence, v smislu člena 101(1) [PDEU]?
2. Ali sporazum med proizvajalcem in distributerji v obravnavani zadevi, če se razlaga v skladu z določbami Pogodbe o delovanju Evropske unije, vsebuje znake, na podlagi katerih je mogoče presojati o tem, ali ta sporazum ni izvzet iz splošne prepovedi omejevalnih sporazumov?
3. Ali je treba sporazum med proizvajalcem in distributerji, ki je obravnavan v tej zadevi, če se razlaga v skladu z določbami Pogodbe o delovanju Evropske unije, šteti za izjemo? Ali izjema, ki omogoča vertikalne sporazume, s katerimi se vzpostavijo omejitve aktivne prodaje na izključno ozemlje ali izključni skupini odjemalcev, ki si jo je pridržal dobavitelj ali ki jo je dobavitelj dodelil drugemu kupcu, če ta omejitev kupčevim odjemalcem ne omejuje prodaje in če tržni delež dobavitelja (tožeča stranka) ne presega 30 %, velja samo za sisteme izključne distribucije?
4. Ali je lahko nezakonito ravnanje enega samega gospodarskega subjekta konstitutivni element sporazuma med proizvajalcem in distributerji, ki je obravnavan v tej zadevi, če se ta razlaga v skladu s Pogodbo o delovanju Evropske unije? Ali je v okoliščinah obravnavane zadeve, če se razlagajo v skladu z določbami Pogodbe o delovanju Evropske unije, treba presojati o tem, ali obstajajo znaki udeležbe enega samega gospodarskega subjekta pri omejevalnem sporazumu?

5. Ali je v okoliščinah obravnavane zadeve, če se razlagajo v skladu z določbami Pogodbe o delovanju Evropske unije, treba presoјati o tem, ali obstajajo znaki zmanjševanja (izkrivljanja) konkurence v okviru distribucijskega sistema ali prednosti v korist tožeče stranke ali negativnega učinka na konkurencο?

6. Ali je v okoliščinah obravnavane zadeve, če se razlagajo v skladu z določbami Pogodbe o delovanju Evropske unije, če tržni delež distribucijskega omrežja ne presega 30 % (tožeča stranka je proizvajalec, zato njegov tržni delež vključuje tudi obseg prodaje njegovih distributerjev), treba presoјati o tem, ali obstajajo znaki negativnih učinkov na konkurencο v distribucijskem sistemu in/ali zunaj njega in za ta sporazum velja prepoved omejevalnih sporazumov?

7. V skladu s členom 101(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije in členom 2 v povezavi s členom 4(b) Uredbe Komisije (ES) št. 330/2010 z dne 20. aprila 2010:

- Ali izjema velja za distribucijski sistem, na podlagi katerega (i) distributer (trgovec) sam izbere potencialnega odjemalca, s katerim bo sodeloval; (ii) dobavitelj na podlagi objektivnih, jasno znanih in preverljivih meril ni predhodno določil izključne skupine odjemalcev, za katero bi vsak distributer opravljал storitve; (iii) dobavitelj na zahtevo distributerja (trgovca) za tega distributerja rezervira potencialne odjemalce; (iv) drugi distributerji ne poznajo ali niso predhodno obveščeni o rezervaciji potencialnega odjemalca; ali na podlagi katerega je (v) edino merilo za rezervacijo potencialnega odjemalca in za vzpostavitev poznejšega izključnega distribucijskega sistema v korist določenega distributerja zahteva tega distributerja, in ne določitev s strani dobavitelja; ali na podlagi katerega (vi) rezervacija ostane v veljavi 6 (šest) mesecev po prijavi potencialnega posla (izključna distribucija po izteku šestih mesecev preneha veljati)?
- Ali je treba šteti, da pasivna prodaja ni omejena, če sporazum, sklenjen med dobaviteljem in distributerjem, vključuje pogoj, da lahko kupec (končni uporabnik) nasprotuje navedeni rezervaciji, vendar o tem ni bil obveščен? Ali lahko ravnanje kupca (končnega uporabnika) vpliva na (upravičenje) pogojev sporazuma med dobaviteljem in distributerjem?

Upoštevne določbe prava Unije

Člen 101(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Člena 2 in 4(b) Uredbe Komisije (EU) št. 330/2010 z dne 20. aprila 2010 o uporabi člena 101(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije za skupine vertikalnih sporazumov in usklajenih ravnanj (UL 2010, L 102, str. 1).

Sodna praksa Sodišča

Sodba Sodišča z dne 14. marca 2013, Allianz Hungária Biztosító in drugi (C-32/11, EU:C:2013:160), točka 20.

Nacionalni pravni okvir

Konkurences likums (zakon o konkurenci) (*Latvijas Vēstnesis*, št. 151 z dne 23. oktobra 2001; v spremenjeni različici) (v nadaljevanju: zakon o konkurenci), členi 1, 2 in 11 (besedilo člena 11(1) tega zakona je v bistvu podobno členu 101(1) PDEU).

Ministru kabineta 2008.gada 29.septembra noteikumi Nr. 797 „Noteikumi par atsevišķu vertikālo vienošanos nepakļaušanu Konkurences likuma 11. panta pirmajā daļā noteiktajam vienošanās aizliegumam“ (uredba sveta ministrov št. 797 z dne 29. septembra 2008 „Določbe o nekaterih vertikalnih sporazumih, ki so izvzeti iz prepovedi omejevalnih sporazumov iz člena 11(1) zakona o konkurenci“) (*Latvijas Vēstnesis*, št. 153 z dne 2. oktobra 2008) (v nadaljevanju: uredba št. 797), točka 8(2)(1) [vsebina navedene točke je podobna vsebini izjeme, določene v členu 4(b)(i) Uredbe št. 330/2010].

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka v glavni stvari

- 1 Tožeča stranka, SIA Visma Enterprise (ustanovljena z združitvijo dveh družb, ki jima je bila z izpodbijano odločbo naložena globa, in sicer družb SIA FMS Software in SIA FMS), je imetnica avtorskih pravic v zvezi z dvema računovodskima programoma: *Horizon* in *Horizon Start* (v nadaljevanju: zadevna proizvoda).
- 2 Tožeča stranka je zadevna proizvoda distribuirala tako sama kot prek distributerjev s sklenitvijo standardnih partnerskih sporazumov z distributerji (v nadaljevanju: sporni sporazum/i).
- 3 Člen 4(1) spornega sporazuma (v nadaljevanju: sporna določba) je določal (v zadevnem besedilu se tožeča stranka navaja kot „dobavitelj“, distributer pa kot „partner“):

„Partner mora ob začetku prodajnega postopka določenemu končnemu uporabniku potencialni posel prijaviti v zbirko podatkov, ki jo je ustvaril dobavitelj, tako, da posreduje elektronski obrazec iz priloge 1 k pogodbi skupaj z vsemi možnimi informacijami iz priloge 1, ki so na voljo. V primeru prijavljenih potencialnih poslov ima prednost pri izvedbi postopka prodaje zadevnemu končnemu uporabniku partner, ki je prej prijavil posel, razen če končni uporabnik temu nasprotuje. Ta prednost bo veljala 6 (šest) mesecev od prijave potencialnega posla.“

- 4 Svet je z odločbo z dne 9. decembra 2013 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) ugotovil, da sporna določba krši prepoved iz člena 11(1) zakona o konkurenci in da je zato treba sporne pogodbe opredeliti kot omejevalne sporazume, ki omejujejo konkurenco med distributerji. Z isto odločbo je bila tožeči stranki naložena globa v višini 64.029,23 EUR (45.000 LVL). Svet je menil, da ni niti primerno niti potrebno pripisati odgovornosti distributerjem kot sodelujočim pri omejevalnem sporazumu. Svet je navedel tudi, da je kršitev trajala več kot pet let in se je končala na pobudo tožeče stranke.
- 5 Tožeča stranka je zoper izpodbijano odločbo vložila tožbo pri predložitvenem sodišču. Predložitveno sodišče je s sodbo z dne 8. maja 2015 delno ugodilo predlogu tožeče stranke v zvezi s naložitvijo solidarnega plačila globe obema subjektoma (družbama, z združitvijo katerih je bila ustanovljena tožeča stranka), v preostalem pa je tožbo zavrnilo.
- 6 Senāta Administratīvo lietu departaments (vrhovno sodišče, oddelek za upravne zadeve; v nadaljevanju: Senāts), pri katerem sta obe stranki vložili kasacijski pritožbi, je s sodbo z dne 16. junija 2017 razveljavilo sodbo predložitvenega sodišča z dne 8. maja 2015 in mu zadevo vrnilo v ponovno odločanje. Predložitveno sodišče je s sodbo z dne 13. septembra 2018 tožbo ponovno zavrnilo in rabsodilo, da je izpodbijana odločba zakonita in utemeljena. Senāts, pri katerem je tožeča stranka vnovič vložila kasacijsko pritožbo, je s sodbo z dne 26. novembra 2019 razveljavilo tudi sodbo predložitvenega sodišča z dne 13. septembra 2018, pri čemer je navedlo, da v tej sodbi niso bile ustrezno preučene trditve tožeče stranke v zvezi z naravo sporazuma, njegovim pravnim in ekonomskim okvirom ter dokazi o njegovem dejanskem izvajanju.
- 7 Senāts je med drugim menilo, da je predložitveno sodišče napačno ugotovilo, da pridržek „razen če končni uporabnik temu nasprotuje“ iz sporne določbe ni upošteven. Menilo je, da naj bi bilo namreč za določitev narave, obsega in omejitev sporazuma treba ugotoviti, kako so ga udeleženci sporazuma želeli izvrševati, zlasti kako bi obravnavali morebitna nasprotovanja odjemalcev in kakšne bi bile omejitve ravnanja prodajalca glede na nasprotovanje odjemalca. Poleg tega je menilo, da ni pomembno, ali je odjemalec vedel za obstoj takega pridržka in ali je bil na splošno seznanjen z vsebino sporazuma. Pomembno je bilo, kako naj bi prodajalci ravnali v postopku prodaje, če bi prejeli tako nasprotovanje. Senāts je dodalo, da je treba vsebino sporazuma presojati tako na podlagi besedila sporazuma kot na podlagi dokazov, ki sta jih predložili stranki v postopku, s katerimi bi bilo mogoče določiti pravo naravo sporazuma.

Bistvene trditve strank v postopku v glavni stvari

Obstoj kršitve

- 8 **Svet** meni, da ureditev, določena s sporno določbo, v skladu s katero distributer dobi s tem, ko potencialni posel prijavi v zbirko podatkov odjemalcev tožeče

stranke, „prednost pri izvedbi postopka prodaje“, ta prednost pa ostane v veljavi za določeno obdobje, in sicer šestih mesecev, zmanjšuje konkurenco med distributerji in njihov vzajemni konkurenčni pritisk. Ker gre le za potencialne odjemalce, distributerji ne morejo konkurirati tako, da bi zadevne proizvode ponujali pod ugodnejšimi pogoji. Dodelitev take prednosti naj bi bila enaka usklajeni razdelitvi odjemalcev med distributerji s strani tožeče stranke, kar omejuje konkurenco med njimi. Svet meni, da glede na to, da je cilj sporne določbe omejevanje konkurence, sporna pogodba pomeni omejitev zaradi cilja in torej ni treba analizirati dejanskega izvajanja ali učinkov sporne določbe. Po mnenju sveta navedba „[...] razen če končni uporabnik temu nasprotuje“ v sporni določbi ni upoštevna za presojo dokaznega standarda, ki se uporablja za omejevanje konkurence. Če bi bilo treba ta pogoj upoštevati za določitev dokaznega standarda, ki se zahteva v obravnavanem primeru, bi bilo omejevanje konkurence odvisno od tega, kako se sporazum v praksi izvršuje za vsakega distributerja posebej. Huda omejitev konkurence pa obstaja neodvisno od ravnanja odjemalca.

- 9 **Tožeča stranka** trdi, da njen cilj ni preprečevanje, omejevanje ali izkrivljanje konkurence. Sporna pogodba ne vzpostavlja sistema, v katerem bi prijava potencialnega posla odpravila ali omejila konkurenco, saj ne obstaja vzajemni dogovor, v skladu s katerim distributerji ne bi predstavili svojih ponudb odjemalcu, ki je prijavljenem (rezerviran) za drugega distributerja, tožeča stranka pa ni obljubila, da se glede zadevnega odjemalca ne bo obrnila na drugega distributerja. Po mnenju tožeče stranke prijava drugim distributerjem nikakor ne preprečuje dejavnega trgovanja z odjemalci, ki jih je že prevzel eden od distributerjev ali tožeča stranka, in to tudi v poznejših obdobjih. Odjemalec ima torej pravico izbrati katerega koli distributerja, s čimer je izključena možnost razdelitve trga. Ne obstajajo druge okoliščine (zunaj sporne pogodbe), ki bi dokazovale, da je skupni cilj pogodbenic, da si razdelijo odjemalce na trgu. Če nek distributer ni bil obveščen o določeni rezervaciji drugega distributerja, ni v ničemer omejen, prav tako se ga ne spodbuja k temu, naj odjemalcu ne da ponudbe. Konkurenca med distributerji se torej v ničemer ne zmanjšuje. Sporna pogodba tudi ne vključuje mehanizma prisile ali pogodbenih kazni. Tožeča stranka dodaja, da čeprav je Sodišče Evropske unije pogoje za razdelitev trga preučilo v okviru sistema selektivne distribucije, ki temelji na distribuciji luksuznih izdelkov, njegove ugotovitve glede zakonitosti pogojev za razdelitev trga veljajo za vse zakonito utemeljene distribucijske sisteme (selektivne in izključne).

Utemeljitev sporne določbe (legitimni cilj)

- 10 **Tožeča stranka** meni, da sporazuma, ki omejuje prodajne možnosti preprodajalca, vključno s prodajo nekaterim odjemalcem, , ni mogoče šteti za prepovedanega na podlagi člena 11(1) zakona o konkurenci, če ima legitimen cilj in se uporablja sorazmerno. Trdi, da je prednost, ki jo daje sporna določba, distributerje spodbujala k aktivnemu delovanju pri distribuciji zadevnih izdelkov, torej da so jih distributerji aktivno tržili, pri čemer so si medsebojno konkurirali.

Tožeča stranka trdi, da je enako ravnala z vsemi distributerji in je vsem pooblaščenim distributerjem naložila enake pogoje prodaje ter jih je obravnavala po vrstnem redu prihoda. Potrebo po sporni določbi so narekovale posebnosti zadevnega sektorja in proizvoda. Zadevna proizvoda naj bi bila namreč zapletena računovodska programa, ki ju je treba redno posodablјati in ki ju je treba v nekaterih okoliščinah prilagoditi konkretnim potrebam vsakokratnega odjemalca. Da bi se zagotovilo, da bo odjemalec prejel kakovosten in učinkovit proizvod (vprašanje glede ugleda proizvoda), je potreben nadzor tožeče stranke nad delom distributerjev ter redno posvetovanje med tožečo stranko in distributerji glede namestitve zadevnega proizvoda in glede predlogov za konkretne rešitve. Poleg tega je sporna določba tožeči stranki kot proizvajalcu omogočala, da načrtuje prihodke, opredeli potencialne odjemalce, odloča o naložbah v razvoj svojega proizvoda, učinkovito uporablja sredstva in določi enake pogoje sodelovanja z distributerji ter odjemalcu odobri popust proizvajalca, za katerega zaprosi distributer.

- 11 Po mnenju **sveta** je treba šteti, da sporni sporazum omejuje konkurenco zaradi cilja, zlasti ob upoštevanju, da tožeča stranka ni podala razumne in ekonomsko smiselne razlage, s katero bi upravičila potrebo po omejitvi pravice distributerja, da ponuja svoje storitve odjemalcu, glede katerega je tožečo stranko predhodno obvestil drug distributer, s čimer si je slednji zase rezerviral tega odjemalca. Za opredelitev potencialnih odjemalcev in za odločanje o naložbah v razvoj proizvoda ni nujno, da se rezervirajo odjemalci, saj se lahko na primer uporabijo pretekle informacije.

Morebitna izjema od prepovedi

- 12 **Tožeča stranka** meni, da je sporna pogodba izvzeta (izjema od prepovedi) na podlagi točke 8(2)(1) uredbe št. 797.
- 13 **Svet** temu nasprotuje in trdi, da sporna pogodba omejuje odjemalce, ki jim lahko distributerji tržijo zadevne proizvode. Poleg tega poudarja, da točka 8(2)(1) uredbe št. 797 v izjemnih primerih omogoča omejitve aktivne prodaje (ravljanje distributerjev, kadar dejavno iščejo odjemalce na ozemlju, ki ni omejeno, ali odjemalce, za katere ne obstajajo omejitve), prepoveduje pa omejitve pasivne prodaje (situacija v kateri se odjemalec, ki ne pripada ozemlju ali odjemalcem, ki so izključno dodeljene distributerju, obrne na tega distributerja). Izjema velja le v primerih, v katerih obstaja sistem izključne distribucije. Te določbe ni mogoče razlagati široko, da bi se nanašala na vsako situacijo, v kateri je bil „izključni sporazum“ sklenjen tako, da se je le enkrat en proizvod prodal določenemu odjemalcu. Zato svet meni, da sporna določba ne vzpostavlja sistema izključne distribucije. Meni, da spornega sistema ni mogoče šteti za izključnega, ker ni vnaprej opredeljen in ker njegovo izključnost selektivno določajo distributerji sami. Zato tudi ni treba presoјati o morebitnih omejitvah pasivne prodaje. Distributerju se ne sme preprečiti, da si prizadeva pridobiti nekega odjemalca, če mu lahko ta distributer ponudi boljšo ceno in storitev višje kakovosti. Rezervacija,

ki se obravnava v tej zadevi, omejuje možnost, da bi drugi distributerji ponudili nižje cene in višjo kakovost, kar pomeni omejevanje konkurence zaradi cilja.

Število kršiteljev

- 14 **Tožeča stranka** trdi, da bi morale biti za ugotovitev kršitve v izpodbijani odločbi navedeno natančno število akterjev, vpletenih v kršitev. Ker v izpodbijani odločbi niso bili obravnavani distributerji, odgovorni za kršitev, je bil za kršitelja razglašen le en akter. Za razglasitev obstoja omejevalnega sporazuma pa bi moral svet določiti dva ali več udeležencev kršitve. Svet nima diskrecijske pravice pri ugotavljanju odgovornosti za nezakonita dejanja. Poleg tega sporna določba distributerjem ni bila vsiljena, zlasti ob upoštevanju, da so za to določbo imeli večji interes kot tožeča stranka.
- 15 **Svet** meni, da distributerjem upravičeno ni pripisal odgovornosti za omejevalni sporazum, ker ti niso aktivno sodelovali pri sklenitvi sporne pogodbe in ker je bila njihova pogajalska moč v razmerju do tožeče stranke zanemarljiva. Za ugotovitev kršitve člena 11(1) zakona o konkurenci v primeru omejevalnega sporazuma naj ne bi bilo treba pripisati odgovornosti vsem njegovim udeležencem. Svet postopka zoper distributerje ni končal zato, ker pri njihovem ravnanju ne bi bila ugotovljena kršitev te določbe, ampak zaradi smotrnosti.

Opredelitev upoštevnega trga in tržnega deleža

- 16 **Tožeča stranka** trdi, da je svet v nasprotju z zakonodajo, logiko in lastnimi sklepi o vertikalnih sporazumih opredelil enoten trg, na katerem delujejo tako tožeča stranka (veleprodajna raven) kot njeni distributerji (maloprodajna raven). Šlo naj bi za bistveno napako pri opredelitvi upoštevnega trga za ta proizvod. Upošteveni trg je bistvenega pomena, zato bi svet moral presojeti o uporabi izjem, določenih v uredbi št. 797.
- 17 **Svet** trdi, da opredelitev upoštevnega trga ni bila upoštevana za ugotavljanje zakonitosti izpodbijane odločbe, saj zadevni omejevalni sporazum ni izvzet na podlagi uredbe št. 797, in sicer ne zato, ker bi bili pragovi tržnega deleža, določeni z določbami te uredbe, preseženi, temveč zato, ker je povzročil omejevanje konkurence zaradi cilja.

Kratka predstavitev utemeljitve predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 18 Predložitveno sodišče opozarja, da sporni sporazum iz postopka v glavni stvari ne more vplivati na trgovino med državami članicami. Ker pa nacionalna določba, ki se uporablja, in sicer člen 11(1) zakona o konkurenci, določa enak pravni okvir kot člen 101(1) PDEU, je bistveno preprečiti, da bi se v Latviji sprejelo drugačno merilo za ugotavljanje vertikalnih omejevalnih sporazumov.

- 19 Zato je predložitveno sodišče na podlagi sodne prakse Sodišča, natančneje sodbe Allianz Hungária Biztosító in drugi (C-32/11, EU:C:2013:160), točka 20, ugotovilo, da obstaja pravna podlaga za predložitev vprašanj za predhodno odločanje, zato da bi se ugotovilo, ali je zaradi narave sporazuma, kakršen je ta iz postopka v glavni stvari (ki določa, da v primeru, ko ima distributer, ki je potencialni posel predhodno prijavil, prednost pri izvedbi postopka prodaje zadevnemu končnemu uporabniku, razen če ta temu nasprotuje, in da ta prednost velja šest mesecev po prijavi potencialnega posla), mogoče ugotoviti, da je objektivni namen zadevnega sporazuma preprečevanje, omejevanje ali izkrivljanje konkurence znotraj trga.

DELOVNI DOKUMENT